

vereniging

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Giro nr 46 88 74 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Delfgauw

Uitsl.v.publ.& abonn.: Van Blankenburgstr. 76, 2517 XT Den Haag, tel.070-465592
(tussen 17.30 en 18.30 uur)

Secretariaat: Troelstralaan 38, 2641 WG Pijnacker tel.01736-6577

Verschijnt 2x per maand

10 April 1987

Nadruk verboden

31e jaargang

x in de kantlijn is de vraag
- in de kantlijn is het antwoord

Nr. 14

VRAGENAVOND

Goedenavond vrienden. Tja, u weet het: we zijn niet alwetend of onfeilbaar. In dit geval moet ik er bij voegen: sommige vragen kunnen we misschien niet beantwoorden, dan wordt u dat gezegd, andere kunnen deels of alleen onder voorbehoud beantwoord worden, dat wordt er ook bij gezegd. Wanneer een vraag ons inziens voldoende beantwoord is, maar enige twijfel overblijft, over de bedoeling bijv., dan zal gevraagd worden of u die vraag nog wenst aan te vullen. Daar hebt u dus alle mogelijkheden.

Dan zullen we nu maar beginnen met de vragenavond en wel met de eerste vraag.

x Weet u bijzonderheden over het aids-virus? Is het eigenlijk wel een natuurproduct of is het een chemisch product, gefabriceerd voor bepaalde doeleinden?

Zoekt men naar middelen die een halt kunnen toeroepen aan de reeks dodelijke gevolgen? Ik las dat een aidsremmend middel RETROVIR, afkomstig uit Amerika, in het geneesmiddelenregister van Nederland is opgenomen.

- Ja, in de eerste plaats: aids is een gemuteerd virus. Het is een resultaat van proeven onder bestraling, dat helaas in omloop is gekomen. Er zijn besmettingen veroorzaakt en die hebben zich tamelijk ver uitgebreid zoals u weet.

Het is een virus van bolvormige aard met een groot aantal tasters, meestal zijn het er 64, en het is daardoor in staat om elke bestrijding als het ware door het simuleren van de eigen lichaamskwaliteiten te voorkomen. Op zichzelf is het niet gevaarlijk. Het gevaar van aids schuilt erin dat het de natuurlijke weerstand van het lichaam praktisch vernietigt.

Dan de vraag: is er wat aan te doen? Ja, er zijn op het ogenblik inderdaad een aantal mogelijkheden om aids te bestrijden, zeker wanneer het in een vroeg stadium wordt herkend, d.w.z.: wanneer nog niet het geheel van de natuurlijke weerstand is verdwenen. Er zijn op het ogenblik een aantal preparaten die beweren dat ze

aids kunnen helpen bestrijden. Ik moet zeggen dat dat beperkt is: de kans is ongeveer 4 tegen 6 dat het helpt. Er zijn echter verdergaande proeven op het ogenblik gaande, in verschillende landen overigens, en er kan worden aangenomen dat men binnen een betrekkelijk korte tijd aan komt dragen met een middel dat de eigen activiteiten van het aids-virus stil legt. Maar: die medicatie zal een lange tijd en regelmatig gebruikt moeten worden. En: overdracht van het virus aan anderen blijft mogelijk en zonder deze repressor zal het virus wederom actief worden.

We hebben daarmee dacht ik de meeste delen van de vraag beantwoord. Er wordt dus ernstig gezocht naar verschillende oplossingen. Het enige wat men ten koste van alles wil voorkomen, is natuurlijk dat de bron bekend wordt.

x Is dit een virus wat onder natuurlijke straling of juist kunstmatige straling...?

- Onder bestraling. Bestraling is geen natuurlijke straling. Bestraling is een bewust veroorzaakte straling. U weet waarschijnlijk dat er verschillende laboratoria zijn waar men werkt met bestraling van o.m. bacteriën, en andere stoffen. Ook bepaalde virii die men geleerd had te extraheren, (dat is tamelijk moeilijk). Die heeft men aan bestraling bloot gesteld, er er zijn inderdaad een groot aantal variëteiten ontstaan die nogal gevaarlijk zijn, en waar niet onmiddellijk een tegenmiddel tegen te vinden is.

Er zijn zelfs al griep-soorten zodanig ontwikkeld dat ze in zeer korte tijd voor zeer veel mensen fataal kunnen zijn. En bovendien hebben die het nadeel van een luchtoverdracht. Ik denk niet dat ze gauw gebruikt zullen worden.

Dit was een virus waarvan men aannemen kon dat het niet gevaarlijk was, omdat het alleen onder zeer bijzondere omstandigheden, speciaal van mens tot mens, moest worden overgedragen en het dus niet een aërobische verspreiding kende. Maar de grote fout is dat ze zich niet gerealiseerd hebben dat degenen die onvoorzichtig met zoiets omgaan, zelf dragers kunnen worden van dat virus, en verder dat de incubatietijd van het virus veel langer is dan men had verondersteld.

Men was er tamelijk onvoorzichtig mee, omdat het eig. gold als een, zeg maar, "niet geslaagde proef". Nou, dan weet u het.

x Vroeger waren er óók veel zonzonabidders, die dagenlang aan het strand toefden om mooi bruin te worden.

Je hoorde toen niet van toenemende huidkanker. De zonnebanken zullen het kwaad wel extra in de hand werken.

Behoeft zonnebrandolie mensen voor ernstige gevolgen?

- Ja, nou vraagt u me iets!

Ik weet niet wat u bedoelt met vroeger. Ik moet zeggen dat de mens over het algemeen de zon niet direct heeft opgezocht om zich te bruinen. Er zijn perioden geweest dat dat wel een natuurlijk gevolg was. En huidkanker kwam in die tijd veel minder voor omdat de mensen een ander leef- en voedingspatroon hadden. Het is nl. zo dat kanker niet alleen maar ontstaat door die zonnestraling alleen.

Verder: de smaad die u richt op zonnebanken. Een zonnebank met een voldoende UV-filter zal géén bijzondere huidschade veroorzaken in de vorm van kankercellen of celverval. Wat wel gebeurt is iets anders: de huid droogt uit en door het uitdrogen verouderd ze zeer snel.

Of zonneolie daar iets tegen kan doen? Ja. Welke? Je hebt zonneolie die bijna niet beschermt. Je hebt zonneoliën die ontzettend goed beschermen.

Er zijn er met een zogenaamde UV-factor van 18 tot 24 in de handel. Als u die gebruikt dan kunt u er zeker van zijn dat het bruiningsproces maar zeer langzaam verloopt en dat u geen verbrandingen krijgt, ook bij langdurig verblijf aan het strand, wanneer u de olielaag zo eens per uur ververst. (Beschouwt u uzelf als een auto, om de zoveel tijd verversen).

Er zijn daarnaast oliën die zogenaamd snelbruinend zijn. Hun beschermingsfactor is vaak niet meer dan 2 of 3. In deze gevallen treedt wel concrete verbranding op en daar kun je dan wel iets tegen doen. Er bestaan verschillende kruidenoplossingen, zoals bijv. notenolie en nog zowat, die gebruikt kunnen worden, mits daar, bijv. bij notenolie, bijv. salieblad extract is bijgevoegd, om de brand als het ware uit de huid te trekken. Dan voorkomt u verbrandingsverschijnselen en ook de veroudering van de huid. Zonnebrandoliën kunnen dus wel iets doen.

Goede zonnebanken, -kanonnen, enz., met een ingebouwd filter, zullen weinig of geen gevaar voor kanker opleveren, maar vormen heel vaak wel een bedreiging voor de plooibaarheid en de gezondheid van uw huid, zodat ze sneller rimpelt.

x Wat vindt u van de wijze van werken en de uitgangspunten van de leer van de vrijmetselarij? Hoe is uw waardering hierover? Wijkt die erg af van de Orde?

- Ja, mijn waardering ervoor is zeer variabel. De mystiek van de Rozenkruizers is een vreemd mengsel, waarin ten dele alchemistische, kabbalistische en filosofische stellingen dooreen lopen. Er is veel verwantschap op bepaalde gebieden met bijv. de leerstellingen van de oude orde hozenkruizers en daarnaast zijn er ook enkele christelijke gebruiken ingeslopen, waarbij waarschijnlijk enkele Waldenzische, en daarnaast dacht ik ook wel enkele Jezuïtische.

Wanneer het geheel wordt beschouwd als een open forum, waarbij men van elkaar leert en gelijktijdig zich bezig houdt met zelferkenning, doordringt tot de kern van eigen wezen, dan bewonder ik dit. Helaas is de praktijk vaak heel anders.

De rituelen kunnen, wanneer je er oprecht en eerlijk deel aanneemt, inderdaad een grote verandering in je tot stand brengen, zij het tijdelijk. Maar om die verandering dan onmiddellijk te begraven onder een servetje, doet mij vaak wat eigenaardig aan. Er zijn loges waarbij de riten bijkomstig en de zakentransacties hoofdzaak zijn, en dit vindt ik verwerpelijk.

U ziet, een algemeen oordeel is moeilijk te geven. De praktijken van de verschillende groeperingen die we onder de maçonnerie mogen rekenen, zijn dermate afwijkend en dermate verschillend van inhoud en betekenis, zelfs wanneer zoals bij de Grand Orient uiteindelijk toch wel een vast ritueel wordt aangehouden, dat je moet zeggen: er is geen algemeen oordeel over te vellen.

Voor elke echte en eerlijke vrijmetselaar, die inderdaad door het afsterven van zijn vroegere persoonlijkheid zoekt te worden tot het perfect behouwen blok - de mens die dus precies past in de wereld waarin-ie moet leven, en die voortdurend kennis neemt ook van de kwaliteit van alle andere bouwstenen -, zijn er misschien 4 of 5 die het eerder beschouwen als een belangensociëteit, vermoed als een filosofisch-geestelijk systeem.

x De Russische leider Gorbatsjov is in Praag met tromgeroffel en hoorngeschal ontvangen. Zal zijn bezoek aan Tsjechoslowakije voor brede lagen van de bevolking leiden tot een verbetering van hun lot?

- Dat is denkbaar. U moet met het volgende rekening houden. Gorbatsjov en een groot gedeelte van de toch wat jongere politici

en economen in de Sovjet Unie, maar ook wel degelijk in andere landen, zijn gaan begrijpen dat het oude, te strikte systeem van bevoogding van de burger, uiteindelijk moet voeren tot een wegval- len van alle initiatief van die burger, en daardoor tot slechtere kwaliteit van arbeid en een zeker ook slechtere reeks levenscondi- ties en economische mogelijkheden dan anders zou bestaan.

Zijn verbeteringen zijn dus zeker niet gericht op het veran- deren van het communisme. Ze zijn gericht op het veranderen van de wijze waarop het wordt toegepast en beleefd door de massa. In dit opzicht is hij dus een belangrijk man en heeft-ie kort geleden nog een kleine overwinning behaald, net voor zijn reis waar u het over hebt, en komt-ie nu dus terecht in een land waarin de mensen zelf dergelijke ideeën al meer hebben gekend en gevoeld.

Het is niet voor niets dat hij bijv. spreken wil met Dubchek. Dat gaat helemaal niet om de propaganda, maar het gaat om het winnen van het volk, want er moeten ook in die andere landen, waar vaak nog oude, bijna stalinistische leiders aan het hoofd staan, verandering- en komen wil het oostblok niet door economische moeilijkheden uit elkaar vallen. En dan is het voor het volk natuurlijk veel pret- tiger wanneer ze kunnen zeggen: zie je, onze vroegere voorman had toch gelijk.

Verbetering van leefomstandigheden op den lange duur? Ja, in iedergeval een tijdelijk grotere vrijheid, zolang die niet te veel misbruikt wordt. Want dat is een van de dingen die je goed moet begrijpen: als ze zeggen "je hebt vrijheid van spreken" en je maakt er voorzichtig gebruik van, heb je ze inderdaad, maar als je denkt: nou, kan ik eindelijk is alles zeggen wat ik al zolang had willen zeggen, dan werk je daarmee in de hand dat de vrijheid van spreken wordt opgeheven. Zo werkt het systeem.

x Zal Gorbatsjov slagen met zijn plannen:

- (a) inzake economische hervormingen, en m.b.t. nucleaire afbouw?
- (b) Wordt hij vanuit de geest door de Witte Broederschap geleid (geïnspireerd)?
- (c) Heeft hij in vorige levens ook al vergelijkbare activiteiten gedaan?
- (d) Is zijn geboortemoment - en dus ascendant - bij u bekend? geb. datum waarschijnlijk 25-2-1931.

- Ja, waarschijnlijk. Het is nl. niet helemaal juist. Maar laten we dáár maar niet op ingaan.

Het is eenvoudig zo: deze man is een zeer nuchter denkend politicus. Hij is meer zakenman, zover dat in een communistisch land mogelijk is, dan een systeempoliticus. Het is duidelijk dat hij daardoor proberen zal zijn eigen macht te bevestigen en dit het beste kan doen door een zekere mate van liberalisatie, en dat hij daarbij graag afwil van de atoombewapening, althans van een deel ervan. Dat is heel begrijpelijk want daardoor komt er nl. kapitaal, komen er man-uren, en dus ook productie-mogelijkheden vrij, waar- door het levenspeil in de Sovjet-Unie nog wat verder opgevijseld kan worden.

Of hij daarin zal slagen? Hij zal, wanneer de Amerikanen mee- werken, inderdaad kunnen slagen in een beperking daarvan. Hij zal echter niet kunnen slagen, zoals trouwens ook de westelijke landen niet, in een totaal afschaffen van atoombewapening, of, wat-ie misschien in zijn hart eig. ook wel zou willen, het stilleggen van atoomcentrales. Hierdoor is een te machtige belangengroep en zijn te veel investeringen in het spel.

Wordt-ie geleid door de Witte Broederschap? Nou nee. Hij wordt geholpen natuurlijk bij zijn streven zover dat naar vrede voert,

en naar verbeteringen voor de mensen en vrijheid van denken, daar wordt-ie bijgestaan. Maar niet omdat de broederschap hem nu speciaal daar voor heeft uitgekozen, enz.

Wat-ie in vorige levens is geweest? Ja, hij is in 1600 een joodse handelaar geweest in de buurt van Kijev. En daarvoor is-ie geloof ik ook nog een Tartaar geweest. Hij heeft het kennelijk wel een beetje in die buurt gezocht en zijn vroegste incarnatie die ik me zo gauw kan herinneren, is er een geweest in Griekenland en dat is dan geweest ongeveer een 100 jaar voor Jezus geboorte.

Al die dingen bijelkaar: er is dus een voorgeschiedenis, maar die wijst niet regelrecht in de richting van hetgeen die nu doet. Het is kennelijk een man die handelt naar omstandigheden, en niet alleen maar de leidraad van de partij wil blijven volgen omdat ze nu eenmaal zo is vastgelegd.

x In Nederland is een vrouw na de geboorte van haar kind nu al 13 jaar in coma. Wat gebeurt er met het wezen en wat betekent het voor zieleprocessen?

Wat is uw visie op euthanasie in deze en soortgelijke situaties?

- Ja, dat zijn eig. twee heel verschillende vragen. Maar over het algemeen is de eerste fase, wanneer je in coma komt te liggen, een soort vermenging van droom en herinnering. Daaruit ontplooit zich, wanneer het wat langer duurt, een zekere vrijheid van geestelijk bewegen. Dergelijke mensen zijn vaak negen/tiende van de tijd uitgetreden en beleven dan bepaalde dingen op de wereld, of ook vaak in andere werelden.

Wat wij denken van euthanasie? Ik kan mijn standpunt misschien heel eenvoudig vastleggen en niet alleen ten aanzien van dit geval, maar ten aanzien van alle gevallen. Wij menen dat het kunstmatig in stand houden van een lichaam door buiten het lichaam zich bevindende apparaten, apparaturen, enz. niet verantwoord is, wanneer niet op korte termijn een verbetering voor de patient te verwachten is.

Wij vinden verder dat wanneer de patient bij bewustzijn is, deze zelf de wens tot levensbeëindiging herhaalde malen te kennen moet geven en dat men overtuigd moet zijn van de oprechtheid van de patient in kwestie, dat het niet alleen een emotionele uitbarsting is. Daarnaast, dacht ik, ook dat men de zekerheid heeft dat inderdaad de patient niet beter kan worden, dat dus de ondragelijke omstandigheden blijven bestaan of steeds erger worden.

In dat geval mag men mijn inziens hulp verlenen, zo mogelijk door de patient de middelen ter beschikking te stellen die levensbeëindiging op zachte wijze ten gevolge hebben, en, waar de patient daartoe zelve niet verder in staat zou zijn, zou men mijn inziens, terwijl de patient bij bewustzijn is - een belangrijke factor -, dus met diens medeweten en medewerking, bijv. door een injectie het leven mogen beëindigen.

x Kunt u ons wat meer vertellen over het geestelijk huwelijk?

- Dat bestaat niet. Het geestelijk huwelijk is nl. een term die oorspronkelijk voortkomt uit de vroeg-alchemistische beschouwingen, en dan moeten we denken aan de tijd dat ze nog niet eens alchemisten genoemd werden, dus ongeveer 200-300 na Christus al. Daarin wordt gesproken over het geheime huwelijk, of het geestelijke huwelijk, als een vervlechting van het eigen ik met een hoger ik, een hogere waarde, dan wel een vervlechting van twee persoonlijkheden, waarbij geen stoffelijke maar alleen geestelijke elementen een rol spelen.

Men meende dat hierdoor bepaalde krachten, zoals de duif of de heilige geest, werkzaam konden worden. Men meende daarnaast dat bijzondere krachten zouden ontstaan die o.m. bijdragen tot het vervaar-

digen van Aqua Tofana, het vloeibaar goud en al die andere dingen die in de alchemie belangrijk waren.

Later zijn deze termen overgenomen door nogal beperkte orden van filosofen en denkers, en we vinden het dan terug bijv. bij de hele vroege Goldkreutzer.

Overigens een Zwitserse en niet een Duitse orde, die op het ogenblik dacht ik in Zwitserland en Duitsland, en misschien in delen van Nederland ook nog wel volgelingen heeft, kentekent zich door het sterke gebruik van symbolen.

Vele van de broeders zijn bijzonder bekwaam in het duiden ervan, maar ook in het lezen van de oude symbool-tekeningen.

Daarbij is dan ook wederom het geestelijk huwelijk, waarbij als het ware het ik zichzelf volgens hun stellingen vereent met het hogere ik. Dan is dat het geestelijke huwelijk.

Er zijn dus nogal verschillende duidingen in omloop.

Daarnaast heb ik ook gehoord dat twee mensen die elkaar perfect aanvullen, en die daardoor elkaar als het ware een hoger bewustzijn verschaffen dan elk van hen zonder dat ooit zou kunnen bereiken, eveneens een eenheid worden en ook dat wordt geestelijk huwelijk genoemd.

Ik heb zelfs meegemaakt dat in bepaalde kringen de versmelting van twee entiteiten tot een twee-eenheid, die zich naar buiten als een eenheid, als één persoon gedraagt, eveneens een geestelijk huwelijk wordt genoemd. Met dit laatste ben ik het niet mee eens.

x Is u de naam bekend van de profeet Jacob Lorber (musicus), die de zgn. Nieuwe Openbaring van 1840 t/m 1864 heeft doorgekregen, waarin verkondigingen en aanvullingen op het evangelie werden gegeven? Zo ja, wat is het waarheidsgehalte van deze Nieuwe Openbaring?

- De naam is mij bekend. Geschat waarheidsgehalte van de aanvulling: 20%.

x Wat kunnen de gevolgen zijn van aantasting van het milieu door o.a. zure regen, kappen van bossen en wouden, aantasting van de ozonlaag? En is de aantasting van de ozonlaag een door de mens veroorzaakt fenomeen of een periodiek terugkerend natuurlijk verschijnsel?

- Ja, als het niet een regelmatig terugkerend verschijnsel was, dan zou er waarschijnlijk geen leven op aarde zijn ontstaan.

De ozonlaag varieert. Dat is ook heel begrijpelijk wanneer u zich realiseert dat het eig. een verbindingsvorm van zuurstof is, een aparte vorm dus met een aparte omloop, en dat deze vooral door energie tot stand wordt gebracht, het kan straling zijn, het kan directe electriciteit, elektrische ontlading zijn.

De ozonlaag varieert dus voortdurend. Gat in de ozonlaag zal men bij de polen bijna altijd kunnen constateren, wat te maken heeft met het feit dat hier de veld dichtheid van het aardmagnetisch veld aanmerkelijk groter is.

Wat verder de gevolgen zijn van de aantasting van het milieu? Zure regens op zichzelf zullen bepaalde plantengroei belemmeren, andere groeiverschijnselen bevorderen, m.a.w. er gaan mutaties ontstaan. Dat deze mutaties niet direct in overeenstemming zijn met hetgeen de mens mooi of wenselijk vindt, is begrijpelijk.

Sommige planten zijn voor die zure regens heel erg gevoelig, andere minder. Dat geldt trouwens ook in de wouden waar niet alle bomen gelijkelijk op zure regen reageren, bijv. de den minder dan de linde, de eik aanmerkelijk meer dan de beuk. (Je zou haast zeggen: de beuk er in dus.)

U moet zich wel realiseren dat al die verschijnselen op zich zelf

nog niet zo erg zijn, daaraan kan de natuur zich aanpassen, ook wanneer dit voor de mens minder aangename levensomstandigheden voor enige tijd ten gevolge zal hebben.

Een andere vraag is of het voortdurend verder weggappen van wouden inderdaad grote gevolgen zal hebben. Het antwoord is: ja. De planten zijn sterk verantwoordelijk voor het evenwicht in de zuurstofhuishouding in de atmosfeer. Wanneer we steeds meer bomen weghalen is het net of we steeds een stukje van een long amputeren. Het gevolg is dat er dus ademnood gaat ontstaan. Daar het aankaptempo zoals dit op het ogenblik verloopt aanmerkelijk sneller is dan de aanpassingsmogelijkheid van de mens, die daarvoor toch ongeveer 4 tot 5 generaties tenminste nodig heeft, moeten we dus aannemen dat hier inderdaad aan de gezondheid, weerstand van de mens, enz. veel schade wordt berokkend.

x In het boek "op glad ijs" van Shirley Maclaine (een verslag van een esoterische zoektocht) is er sprake van een ontmoeting in Peru met ruimtewezens. (Ufonauten). Hebben deze ufonauten een permanente basis in de Andes?

- Neen, degenen die daar wel een basis hebben behoren tot de Witte Broederschap, en dat zijn geen ufonauten, dat kan ik u verzekeren.

Ufonauten komen inderdaad wel eens een enkele keer op aarde. Ze hebben geen vaste basis op aarde. De meesten van hen hebben ook verder geen belang bij deze aarde.

Heel vaak wordt, o.m. door sommige typen ruimteschepen, de aarde gebruikt als bunkerplaats voor reactiestof, omdat nl. water en waterdamp de mogelijkheid van reactie voor ruimtereizen met hoge snelheid kan geven. Dat zijn de schepen die dus, zeg maar, een atoomaandrijving hebben op een of andere manier, en die dus een straling gebruiken waarvoor een reactiemassa moet worden achtergelaten om de versnelling te veroorzaken.

Enkele van hen zijn inderdaad missionarissen, maar degenen van hen die als zodanig optreden zijn over het algemeen uitstekende suggestoren, of hebben hun suggestie-vermogens mechanisch versterkt, en kunnen daardoor iemand laten zien wat zij juist achten. Het beeld is daarbij aan de persoon zelf en diens idealen over het algemeen ontleend.

Of men door te beweren dat het reëel is wat beschreven staat, zich op zeer glad ijs begeeft? Nou, ik zou zeggen van wel, maar zeker ben ik niet, want ik ken niet alle feiten. Antwoord onder voorbehoud dus.

x Hebben wij misschien een basisnaam, welke wij behouden, alle incarnaties door? Waarmee wij voor onszelf en andere bekend zijn? Zo ja, hoe kom je die dan te weten?

- U hebt geen "basisnaam". Een naam is een geluidstrilling. De geest kent geen geluidstrilling, ze kent een eigen uitstraling of vibratie. Het is een patroon dat naar buiten toe kenbaar is en waardoor de persoonlijkheid, mede door zijn kwaliteiten van ontwikkeling, enz. dus, van ieder ander te onderscheiden is. Deze uitstraling blijf je althans in zijn basiswaarde behouden zover ik weet, tot je tenminste het witte licht bereikt hebt.

Daaraan ben je dus kenbaar. Maar het is geen naam, en als je probeert het als zodanig om te zetten, kom je met zodanig onbeholpen vergelijkingen dat ze eigenlijk niet helemaal werken.

x Is het ooit toegestaan of mogelijk geweest aan Jezus te vragen of hij bedoeld heeft: "Mijn God, wat hebt Gij Mij verheerlijkt", of "Mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten"? En weet u ook wat er geantwoord werd, mogen wij dat weten?

- U moogt weten wat ik er over weet. En dat is enigszins beperkt, maar volgens Jezus's uitdrukking - woorden kun je niet zeggen -, zijn uitdrukking, zijn uitbeelding of hoe je het moet noemen, komt het er op neer dat hij zei: "God, hoe hebt Gij mij verhéven", of "verheerlijkd", dat zou je dus ook kunnen zeggen. En dus niet: "Waarom hebt Gij mij verlaten?"

Jezus was mèn's, hij was niet de God die men van hem heeft gemaakt. Hij was een oude incarnatie, dat is waar, maar hij was uiteindelijk een deel van het menselijk geslacht: "Voor Abram was, was Ik".

Voor hem was het gevoel dat hij zoveel mocht veroorzaken in de wereld, en daardoor eig. die hele wereld een andere kant uitsturen, een zo ontstellende belevenis dat hetgeen hij uitriep - later natuurlijk veranderd - is: "mijn God, waarom hebt gij mij verheerlijkd". Dit zijn de kruiswoorden.

Het is wèl duidelijk dat Jezus God heeft gebéden hem de beproeving van de kruisiging te besparen, ofschoon niet zeker is dat dat met de woorden is geschied die in de Evangelieën genoemd worden. Waarbij dan trouwens de vraag rijst hoe men daar achter heeft willen komen: Jezus zelf heeft daar nooit over gesproken, en de apostelen die meegingen, hebben, volgens getuigen, geslapen. En Jezus zelf verwijt hen dat.

x De kerk heeft zich sinds het oecumenisch concilie van 553 te Constantinopel afgewend van de leer van wedergeboorte. Bestaat de kans dat zij deze banvloek opheft in het licht van overstelpende hoeveelheid bewijzen van reïncarnatie?

- Die mogelijkheid bestaat wel. Wanneer die bewijzen 500 jaar lang zo talrijk zijn geweest dat iedereen er al in geloofd, zal de kerk toegeven dat er rede is om ook daarin te geloven. (Als u het antwoord goed beluisterd hebt, weet u dus wat ik bedoel).

x Volgens voorzeggingen van Maláchias van Ierland (elfde eeuws aartsbisschop) voorziet hij na deze paus nog twee pausen, waarna het pausschap ophoudt.

Schuilt er enige waarheid in deze voorzeggingen?

- Het is heel waarschijnlijk dat deze paus de laatste paus is die over de wereld zijn invloed probeert te laten gelden en die ook nog een grote politieke betekenis heeft naast de religieuze. Daarna komen er nog wel pausen en zullen er ook nog wel wat tegenpausen komen, maar alles bijelkaar moet je zeggen: het is eig. met het Pausdom in zijn huidige vorm gedaan, en dat is te wijten aan het feit dat de onfeilbaarheid, zelfs wanneer die alleen maar ex cathedra wordt beschouwd, te vaak tot uitspraken is gekomen die ofwel absoluut onwerkelijk zijn, danwel volledig in strijd zijn met alle ontwikkelingen en bekende feiten.

x In de bergrede begint Christus met de woorden: "Zalig de armen van geest, want hunner is het Koninkrijk der hemelen". Kunt u uitleggen wat met armen van geest bedoeld wordt?

- Armen van geest zijn diegenen die maar heel weinig weten en begrijpen. Wij zouden zeggen: de idioten. Kijk, als je een idioot bent, dan weet je niet eens of je goed of kwaad doet, je leeft alleen en je bent soms nog erg blij met je leven ook, zelfs wanneer een ander denkt dat je niets hebt om je blij over te maken. Daarom is hen het Koninkrijk der hemelen, want ze leven zeer sterk verenigd met hun innerlijk. Iets wat bij de mensen die meer verstand gebruiken, over het algemeen al snel gedaan is.

En het Koninkrijk ligt inulieden, dat wil ik u dan nog even herinneren. Dus: de werkelijke persoonlijkheid leeft intenser op aarde en daardoor wordt eig. een groot gedeelte van het geestelijk

leven en beleven mee geïnterpreteerd in de benadering van het bestaan.

Dus dat zijn de armen van geest, wij zouden zeggen: de dorpsidioten.

x Is het zo dat je na de overgang beschikt over de kennis en wetenschap die je stoffelijk hebt opgedaan, en kun je tijdens je leven je geestelijk bewustzijn als het ware indoctrineren vanuit je stoffelijk bewustzijn?

- Ja en nee voor het eerste deel en nee voor het tweede.

Redenen: de kennis die voor u innerlijk belangrijk is draagt u over.

U beschikt dan over deze kennis, zij het rudimentair, in uw geestelijk bestaan, en bent in staat deze zeer snel uit te breiden, in welke richting dan ook die u geestelijk nog wenst in te slaan. U kunt echter niet u hier alvast bezig houden met hetgeen u later als geest zult weten, om de doodeenvoudige reden dat u niet weet wat het bestaan als geest betekent.

U kunt niet bewust een samengaan vinden van innerlijke waarde, emotie dus, en werk bijv., of streven over datgeen dat u leert. Dat kunt u wel doen wanneer u vanuit uw diepste innerlijk probeert te leven, en dan conditioneert u als het ware automatisch uw bewustzijn en dat blijft bestaan ook in het hiernamaals. Maar op het ogenblik dat u het dus bewust gaat proberen te doen, zal uw emotie alleen zijn: ik wil wat betekenen na mijn dood, en dan is het antwoord: daar is dus niets voor nodig behalve jijzelf. En dan ben je heel druk met jezelf bezig maar de kennis is bijna allemaal verwaast.

x Is het zo dat wij na onze schepping door God als het ware "losgelaten" worden en zelf onze weg moeten zoeken en vinden tot hereniging met Hem? Of beschermt en leidt de schepper ons tot dat uiteindelijke doel?

- Ja, ik weet niet hoe u dat bedoelt, het is allemaal zeer simplistisch.

In de eerste plaats: de Schepper heeft de regels geschapen waardoor, niet alleen op aarde maar ook elders in het heelal, leven is ontstaan, dat ook bewustzijns-dragend is geworden. Dat is dus waar. In zoverre heeft de Schepper u voortgebracht. Maar hij heeft dus niet, om het bijbelse beeld te gebruiken, zich in de handen gespoegt, een mooi beeld gemodelleerd z'n adem er in geblazen, en gezegd: ziet, gij zijt adam. Dat is eenvoudig een legende.

Wanneer we ons afvragen of God je loslaat: kun je bestaan zonder God? God is de essentie van alle bestaan. Of we nu zeggen: het is Zijn kracht, of: het is Zijn wil, daar zullen we niet over vechten, maar als God het niet wil kan het er niet zijn. Dus laat God je niet in de steek.

Je eigen bewustzijn laat je in de steek. Je bent zo druk met jezelf bezig dat je niet meer in staat bent om met God te wandelen. En als je niet in staat bent met God te wandelen, dan heb je dus het idee dat je op je zentje loopt, zelfs wanneer je overal in jezelf en rond jezelf God ontmoet. God laat je dus niet los, u laat God los.

En als u nu denkt dat u God dan weer te pakken kunt krijgen door een uitermate eenzijdige benadering te plegen - geloof, soms een beetje innerlijk weten, misvormd door fantasie; in andere gevallen eerder een soort van onverschilligheid, waardoor je alles in het leven inclusief God wel gelooft -, dan moet je zeggen: ja dat helpt ook niet.

Het is gewoon: je moet leren van binnenuit te leven, want in jou is je beste relatie met God. En hoe meer je dat doet, hoe meer

je die kracht, die God, dat Wezen, hoe moet je het noemen, buiten je eveneens constateert. Dan komt er misschien een ogenblik dat je niet meer de noodzaak gevoelt om te zijn. Omdat je als deel van God immers al bent, en dus geen persoonlijke uitdrukking meer van node hebt.

x Is het waar dat het vermogen van het menselijk lichaam om zichzelf te genezen, te profiteren van de ervaring, zich te verbeteren en zich te beschermen tegen allerlei soorten bedreigingen, veel groter is dan we ons ooit hebben voorgesteld?

- Ja, ik weet niet wat u zich voorstelt, dus ik kan moeilijk een antwoord geven. Maar over het algemeen is het recuperatievermogen van een mens sterk afhankelijk van diens innerlijke leven. Dus eigenlijk van zijn gedachten leven, zijn innerlijke voorstelling.

De mens beschikt over een kracht waarbij hij dodelijke ziekten en kwalen nog kan overwinnen. Maar aan de andere kant: ja, wanneer hij zelf denkt dat ze dodelijk zijn, sterft-ie eraan. Dat is een van de moeilijke punten. Je kunt zeggen dat het menselijk lichaam een verweer heeft tegen ziekten, zeker. Dat is automatisch en ingebouwd. Maar op het ogenblik dat door wilskracht of andere omstandigheden wordt uitgeschakeld, kun je overlijden aan de eerste nies die je moet plegen bij wijze van spreken.

Realiseer dus heel goed: het is waar dat het menselijk lichaam sneller kan genezen dan het gemeenlijk doet en dat mensen die zichzelf niet beklagen over het algemeen veel veerkrachtiger zijn, veel langer leven, en onder hun kwalen in verhouding meestal ook minder lijden dan degenen die zich met hun kwalen, hun ellende, en hun onvermogens voortdurend bezig houden. Dat is een feit.

x Het begrip holisme is een veel gebruikte term door de zogeheten "new age movement". Kunt u uw definitie geven van dit begrip?

- Ja. Holisme is in feite een beschouwen van de binnenkant, en door de binnenkant dan de buitenkant duiden. Daar komt het eig. op neer. Een holistische wereldbeschouwing zegt: we leven eig. in de wereld en alles wat we zien is dus anders dan we denken, want wij leven van binnenuit.

Economie bijv. is een holistische beschouwing over het algemeen, omdat ze uitgaat van het standpunt dat zij de regels kent en dat zij door de regels te hanteren het geheel van de condities beheerst, terwijl ze in feite door de condities beheerst wordt, die haar voortdurend dwingen haar verklaringen aan te passen, maar niet om haar grondregels te herzien. Dus daar heeft u een beeld van holisme.

x Heeft de ziel een eigen bewustzijn of is zij de volmaakte goddelijke vonk conform de schepper en moet zij zich door ervaringen op te doen hiervan bewust worden?
Gaarne uw ervaring en zienswijze?

- Ja, mag ik u eens iets vragen? Wie rijdt er eigenlijk, de motor of de bestuurder?

De ziel, "Goddelijke vonk", is energie. In zichzelf is zij altijd met het goddelijke verbonden, ook wanneer rond haar zich een deel-bewustzijn vormt dat deze eenheid niet meer beseft. Er is dus rond de ziel een sfeer, zeg maar, van ervaringen, gevoed vanuit de energie van die ziel. Daardoor ontstaat het patroon dat wij een persoonlijkheid noemen. Wanneer u nu zegt: ja, de ziel is eigenlijk onze krachtbron, de geest is het bewustzijn dat wij maximaal kunnen bezitten, het ego is dat deel van het bewustzijn dat we kunnen projecteren, dan zijn we wel zover dacht ik, dat volgens mijn ervaringen een redelijk juiste definitie is gegeven.

U moet zich één ding heel goed voor ogen stellen: de menselijke wereld, gebaseerd op zintuigelijke waarnemingen,

kan maar een heel klein deel van de werkelijkheid feitelijk constateren. D.w.z. dat alle voorstellingen die bij mensen bestaan, zo ze al juist zijn, deel-voorstellingen zijn, en nooit het geheel omvatten.

Wanneer we echter loskomen, afstand nemen van de zintuigelijkheid, komen we tot een waarneming die meer absoluut is. Laat ik het zo zeggen: een mens heeft over het algemeen een blikvermogen dat ligt rond 120 graden, een geest heeft een scherpzichtsvermogen dat in elke richting 360 graden bestrijkt, dus alles wordt gelijktijdig verwerkt. Dan zult u begrijpen dat het beeld van de wereld dat die geest heeft een ander is dan het uwe.

Maar die geest is een bewustzijn, want ze kan zich alleen handhaven door zich te vergelijken met al hetgeen ze buiten zich ervaart, of ziet, of erkent. En dat impliceert dat ze eenheid niet begrijpen kan of niet benaderen kan. De ziel echter, die kracht is, is gelijk aan alle kracht, is verwant aan alle kracht, en is deel van de totale kracht. Zo ligt het.

Ja, vrienden, dan wordt het dacht ik tijd om u de gelegenheid te geven even uit te blazen. Ik heb geprobeerd uw vragen zo goed en zo duidelijk mogelijk te beantwoorden. Ik heb in twee gevallen wel enige restricties in acht genomen en in een geval een antwoord onder voorbehoud gegeven, uitgaande van mijn eigen weten en kennis plus datgene wat ik zo gauw kon ontvangen. Dergelijke beperkingen komen meer voor omdat het niet mogelijk is allerhand geheimen, zullen we maar zeggen, openlijk in een algemene vergadering te bespreken met personen die er weinig of niets van afweten. Maar ik hoop dat mijn antwoorden desondanks voor u voldoende en aanvaardbaar zijn geweest.

Na de pauze krijgt u een andere spreker, ik heb zelf helaas een verbintenis elders, en zal me daar dan waarschijnlijk weer met heel andere zaken bezig moeten houden dan ik hier heb gedaan. Toch was het me een genoegen met u te mogen spreken. Ik dank u voor uw vragen en de mij verleende aandacht en ik wens u ook na de pauze nog een aangename verdere avond toe.

TWEEDE GEDEELTE

x De zeer snelle vorderingen op het gebied der genetische-manipulatie zullen volgens insiders in het t.v. programma "Beter dan God" al over plusminus 5 jaar de maatschappij in alle gele- dingen beïnvloeden en roepen een nieuw, maar verontrustend wereld-beeld op, waarbij zelfs kruisingen tussen mens-dier-planten-eigenschappen mogelijk zijn.

Welke gevolgen heeft dit voor reïncarnatie-mogelijkheden?

- Nou dat is heel eenvoudig zeg. Stel u nou voor dat u altijd al een hekel hebt gehad aan knoflook, en aan uien enz., en dat u te- recht moet in een lichaam dat daarmee gekruist is, dan denkt u toch: dat geef ik het heilige kruis achterna?

M.a.w.: de heren vergeten één ding: je kunt het mechanisme wel regelen, maar als er geen bezieling optreedt, zit je met een doodgeboren kindje. En dat zal veel meer voorkomen dan ze denken, want als ze met hogere levensvormen beginnen - bij dieren kan dat over het algemeen nog wel - maar als je bij mensen gaat beginnen: een geest die als mens incarneert, stelt toch wel bepaalde eisen. En als aan die eisen niet tegemoet gekomen wordt, dan tja,...

Bovendien: een ander punt waar ze ook nog niet over nadenken: je kunt natuurlijk allerhand erfelijke kwaliteiten gaan wijzigen,

ziektebeelden e.d. wegwerken, maar dan krijg je allemaal zulke ideale mensen, dat ze op den duur niet meer aan paralyse gaan lijden, maar succumben aan een verkoudheid of zo. Want dat verschuift. Ze kunnen de zaak niet helemaal regelen. Het enige jammer is dat de geleerden dat nog niet in de gaten hebben. Nou ja, goed, dat leren ze nog wel.

x Uwerzijds werd gezegd in de lezing van 13 februari 1987: Na 3 à 4 jaar treedt er een absolute verbetering op in het wereldbeeld. In welk opzicht is dit bedoeld (in verband met de vorige vraag uiteraard)?

- Nou, niet in verband met genetische manipulatie.

Het is heel eenvoudig eigenlijk. Er gebeuren nog wel een paar dingen die een beetje, zullen we zeggen, erg onrustbarend zijn, nogal wat slachtoffers maken. En dan komt men tot de conclusie dat sommige dingen die men op het ogenblik nog als normaal beschouwd, en die men als zekerheid wil hebben en dat soort dingen, dat die zo levensgevaarlijk zijn dat je het eenvoudig niet meer kunt doen.

Dat betekent dan o.m. dat men veel beter gaat letten op alle mogelijkheden die met atoomsplijting te maken hebben, dat men zich veel meer bezig gaat houden met de chemische industrie en wat daaraan verbonden zit en dat men gelijktijdig ook gaat zeggen: jongens, we mogen geen gevaarlijke installaties neerzetten op plaatsen van de wereld waar die aarde zelf wel eens kan opspelen. En dan krijg je op die manier dus al een verbetering, want internationaal houdt het in dat men bepaalde dingen niet zo gemakkelijk meer tegen elkaar kan uitspelen.

Een volgend punt is dat je een vergrote mogelijkheid tot automatisering krijgt. We moeten aannemen dat binnen een paar jaar die nieuwe chips algemeen gebruikt kunnen worden. Dan kun je met feedback lerende automaten - als het ware - opstellen die zichzelf aanpassen aan omstandigheden. Dat betekent dat massa productie veel eenvoudiger mogelijk wordt, maar gelijktijdig dat productie in vele gevallen niet meer lonend is wanneer het om massaproducten gaat. En dat dus andere productiemethoden, handproducten die meer op de persoon zijn toegesneden, weer veel meer in omloop komen en in aanmerking worden genomen.

Als je dat dan allemaal verder nog bekijkt met veranderingen op politiek terrein, een verandering op sociaal terrein, die overigens op het ogenblik al gaande is, een beetje terugkeren naar de realiteit en niet uitgaan van: laten wij maar verteren wat onze overgroot-kleinkinderen nog een keer moeten gaan verdienen, - onze achter-kleinkinderen, neem me niet kwalijk overgroot bestaat niet, hè? -

Nou ja, dan wordt het vanzelf duidelijk dat de mensen weer een beetje meer gaan leven binnen het kader van hun werkelijke mogelijkheden en dat ze zich dan ook weer meer gaan werpen op die dingen die voor hen werkelijk en persoonlijk belangrijk zijn.

Tegenwoordig zie je mensen die schitterende kunstenaars zouden zijn, ambtenaar worden omdat het beter betaald. Je ziet ambtenaren die mislukt zijn, kunstenaar worden omdat ze dan van de staat nog wel wat kunnen krijgen. Dat zijn natuurlijk ondingen. Dat moet er zo langzamerhand uit en dat gaat er uit.

Het tempo waarin dat op het ogenblik gebeurt is tamelijk snel. Er moet mee gerekend worden dat, nou ja, we zitten nou in 1987, dat in '91, '92 zo, dat dat grondwerk gedaan is. Dat je dan eindelijk kunt gaan bouwen aan een maatschappij die meer op de vrijheid en de eigen aansprakelijkheid van de mens is gebaseerd aan de ene kant, en aan de andere kants die met een minimum en niet met een maximum

aan regels probeert te leven. Dan heb je een grote verbetering, dacht ik.

x In hoeverre is de politieke koers, die door de ODV-sprekers gevolgd wordt - en die door sommige, die meer voor de Mobiele Eenheid voelen, bedenkelijk wordt genoemd - een product van de politieke zienswijze van het medium zelf? Of is dit de gangbare visie in de geestelijke wereld?

- Nou, wij doen eig. niet aan politiek. Weet u, wij vinden politiek zoiets als de handel in tulpenbollen was in de periode van 1600. n.a.w.: windhandel. Je verkoopt schitterende plannen, waarvan je weet dat je ze niet uit kunt voeren en laat dan datgene wat je wél kunt uitvoeren ruimschoots betalen door degenen die het niet kunnen missen. Dat is politiek.

Politiek is een hele hoop grote woorden en een hele hoop gevoelens van macht en almacht, gepaard gaande met een minimum aan werkelijke mogelijkheden. En als iemand werkelijk mogelijkheden heeft en hij probeert ze te gebruiken in de politiek, dan is-ie over het algemeen èn bij de burgers èn bij zijn mede-politici, niet bepaald populair.

Dus als u iets over de politiek vraagt: Wij hebben geen politieke visie. Het enige wat wij zeggen, is dat de gevestigde partijen een zodanige regentenmentaliteit bezitten, dat ze altijd ten nadele van een meerderheid van het volk zullen beslissen, en dat het daarom niet goed is dat ze voortdurend deze macht bevestigd krijgen. En dat is geen politieke visie van het medium, maar van onszelf.

x Zou een onderwijs, dat primair van levensechte situaties en de vragen van de leerlingen uitgaat, niet goed zijn?

Kinderen vervelen zich dan niet bij de hen opgedrongen veronderstelde basiskennis, en zijn dan actief gemotiveerd.

Bepaalde experimenten in die richting toonden goede resultaten.

- Ja kijk, je kunt onderwijs natuurlijk blijven hervormen, maar bij het onderwijs zit je altijd met een apparaat. Binnen dat apparaat heb je mensen met een bepaalde scholing. De taak van het apparaat is in feite niet de rijpheid van de kinderen bevorderen. Dat moeten de ouders doen, dat moet de maatschappij doen.

De taak van het onderwijs is: een zekere basiskennis op een zodanige wijze verschaffen dat de kinderen na het aflopen van de school beschikken over een voldoende inzicht en kennis om zich binnen de maatschappij te kunnen bewegen. En ik geloof dat men langzaam maar zeker dat helemaal heeft verdrongen, en men van het onderwijs iets heeft gemaakt waarbij de kinderen zichzelf dan maar op de voorgrond mogen stellen, waarbij het eig. om de kinderen gaat.

Nee, het gaat om de leerstof. En als je die vergissing maakt dan kom je ook tot vragen zoals u stelt. Dan kun je er zeker goede resultaten mee krijgen wanneer je daarvoor de juiste kinderen hebt, maar dat wil zeggen dat derg. experimenten over het algemeen alleen daar resultaat hebben waar de kinderen reeds vanuit het ouderlijk huis bepaalde achtergronden hebben meegekregen. Daar waar het niet het geval is, zullen ze voeren tot een absolute zinloosheid van het onderwijs. En daar onderwijs voorlopig althans nog, een gemeenschappelijke norm heeft, waaraan het zal moeten beantwoorden, zijn derg. experimenten dus eig. uit den boze.

Mag ik gemeen zijn? Kijk, ik geloof dat de beste manier van onderwijs is: de kinderen duidelijk maken dat als je iets weet, je er beter aan toe bent, en ze dan onder elkaar maar uit laten vechten wat ze willen leren.

Onderwijzers niet meer als verschaffers in de eerste plaats van het onderricht, maar als scheidsrechters, die zorgen dat de lieverdjes mekaar wel een blauw oog, maar niet dood slaan.

Want op een derg. manier wordt een normale gemeenschapsvorming en ook een saamhorigheidsgevoel uiteindelijk veel beter geboren dan op het ogenblik het geval is, terwijl niet de kinderen, zoals in de laatste tijd steeds meer voorkomt, in feite gemeenschappelijk partij kiezen tegen de onderwijzers, - tenzij de onderwijzer duidelijk maakt dat-ie sterker is, waarop de kinderen hem waarderen.

En dan ten laatste: elk kind zoekt in wezen zekerheid en leiding. Dat ligt aan zijn leeftijd en dat gedrag vinden we overal terug: in de dierenwereld, de kinderen in onderontwikkelde landen, overontwikkelde landen, waar je maar wilt. Die zekerheid is voor het kind veel belangrijker dan de vrijheid om zich te uiten en te gedragen zoals het wil. Die zekerheid zal steeds meer ontbreken wanneer men anti-autoritair tegenover de kinderen optreedt.

Autoriteit behoeft niet altijd voort te komen uit geweld - de plak is uit de mode -, maar aan de andere kant moet het kind weten wat wel kan en wat niet kan, en moet binnen dat kader bereid zijn om mee te werken en te presteren. Is dat niet het geval, dan gaat het maar buiten staan, dan hoeft het niet te leren, dan zal het de gevolgen daarvan kunnen zien.

En als iedereen dan duidelijk maakt wat die gevolgen zijn, zal het kind voor zichzelf uiteindelijk kiezen om dan toch beter te gaan werken.

Ik mag hier aan toevoegen dat dit de laatste tijd in universitaire kringen heel sterk merkbaar is, waar studenten steeds meer gaan begrijpen dat het er niet om gaat hoe ze in de studententijd protesteren, maar hoe ze in hun studententijd zich bepaalde kennis eigen maken, zodat de nadruk weer veel sterker op studie begint te vallen en op het ogenblik de protest-taak meer en meer door de misfits van de maatschappij wordt overgenomen.

x Er is waarschijnlijk een direct of indirect verband tussen het stervensmoment van het laatste leven en het geboortemoment van dit leven. Hoe is dit astrologisch uitdrukbaar?

- Dat is niet uitdrukbaar, want dat is niet echt zo. Het antwoord is heel eenvoudig: kijk, het stervensuur wordt mede bepaald door de cycli die in het huidige leven bestaan. Die kunnen op grond van de geboortehoroscoop worden nagehouden, waarbij geen doodzekerheid, maar wel een waarschijnlijkheid van lichamelijk ongemak van grotere aard kan worden geconstateerd.

Wanneer je dood bent, heb je een periode van, zullen we zeggen: vakantie. Dan kun je eens eventjes op adem komen en je gaan realiseren wat je eig. allemaal bent geweest. Daarna zul je, afhankelijk van de omstandigheden, kiezen voor een onmiddellijke incarnatie of een verdergaan in de geest, zolang dat mogelijk is. De incarnatie-tijd is dan dus zeer persoonlijk bepaald, en die kan niet meer bepaald worden aan de hand van de sterren. Daarom is een berekening van volgende incarnaties onmogelijk.

x Waarom is de vrouw in alle culturen binnenshuis de baas geweest? Zal dit met de verdergaande automatisering (computerisering) en daardoor maatschappelijke gelijkwaardigheid der seksen wegvallen?

- Ongetwijfeld. Er is één eigenaardig feit. Oorspronkelijk was de vrouw de voortbrengster van het nageslacht, en als zodanig iets wat beschermd en behoed moest worden. Daar kon ze allerhand rechten aan ontlenen en dientengevolge werd haar gezag binnenshuis volledig erkend, zij het dan niet altijd even openlijk door haar echtgenoot.

Die gehoorzaamt dan wel, maar de vrouwen wisten vroeger ook al dat je met een beetje stroop veel meer vangt dan met tonnen vol azijn - iets wat de vrouwenbeweging zich eens een keer goed in de oren moet knopen. Wanneer je nu spreekt over gelijkwaardigheid: de sexen kunnen nooit "gelijkwaardig" zijn. Ze zijn verschillend, hun psychische opmaak is verschillend, hun lichamelijke functies wijken enigszins af.

Nu geef ik graag toe dat het verschil maar een klein stukje is, maar het is wel ontzettend belangrijk, wanneer je je realiseert dat wanneer de man het huishouden moet gaan doen, en de vrouw het geld binnenbrengt, de man langzaam maar zeker geneigd is aan de vrouw eisen te stellen zoals de vrouw altijd aan de man heeft gedaan, omdat hij uitgaat van zijn huishouden, en niet wat voor de vrouw nou toevallig haalbaar of mogelijk is. We krijgen dan een omkering van omstandigheden.

Er zijn maatschappijen geweest waarin de man als zwakkere partij gold, de vrouw eig. de heerseres was en in deze gevallen zien wij dat het beroep dat de mannen op de vrouwen doen, aanmerkelijk is gaan lijken op datgene wat tot voor kort bij de eis die de vrouw aan de man stelt gebruikelijk was.

x In de oudheid vochten vrouwen net zo hard als mannen; waren ze toen even sterk?

- Nee, maar wel gemener.

x Neigen vrouwen onderling meer tot jaloezie, omdat bij hen een klier bij de keel ontbreekt, die bij mannen voor de baardgroei zorgt?

- Dat is natuurlijk onmogelijk te beantwoorden, want dan zouden we moeten aannemen dat een vrouw met de baard niet jaloers kan zijn. En dat is toch op verschillende kermissen gebleken dat dat wel het geval is. Het heeft in Engeland zelfs tot een moord geleid. De vrouw met de baard die was zó verontwaardigd dat haar minnaar met de vrouw met de zeemeerminnenstaart op stap was geweest, dat ze hem doodschoot. Ja, waar was dat? In Bolton, klein plaatsje. Ja, dat is mijn eigen herinnering die ik er even tussendoor gooi.

Nee, we moeten gewoon stellen dat de functie van de vrouw, en dat is ook haar voortbrengende functie, haar gebracht heeft tot een veel sterkere hechting in alle opzichten aan de man dan de man zelf, die altijd gewend is als jager voortdurend her en der te gaan. Hij kent ook wel jaloezie, maar dat is prestatie-jaloezie, en veel minder bezitsjaloezie.

Door de veranderingen van de maatschappelijke vormen is voor de man die jaloezie iets geworden dat eig. aangepraat is, omdat-ie uitgaat van het standpunt: ik moet genóeg zijn voor mijn vrouw, ze moet niet eens aan wat anders durven en kunnen denken. Dat is dan de mannelijke jaloezie. Bij de vrouw is het echter het bezitsrecht - want ik moet mijn nest beschermen en mijn nestelingen -, en dat oeroude instinct, ook al wilt u er nog zo graag af, dames, raak je nog niet zo gauw kwijt.

x Iemand meent: de beste manier om je vorige levens te kennen is voor de spiegel gaan staan, in de ogen te kijken, en dan afwachten en goed opletten wat naar boven komt. Is dat juist?

- Ha, die is zeker bij de nederlandse Rozenkruizers? Nee, dat is niet juist. Deze methode om je zelf in de ogen te kijken is in feite niets anders dan een poging tot zelfhypnose.

Wanneer je gewoon jezelf volledig weet te ontspannen, komen er soms vaak flarden van denkbeelden boven die niets meer met je dagelijkse leven te maken hebben. Probeer die dan enigszins te onthouden of vast te leggen.

Dan kom je tot je verbazing tot de ontdekking dat je ook gegevens bezit over plaatsen en streken en gebeurtenissen die in het verleden liggen, en waar je deze keer bij je weten en leven niet van gehoord hebt. Zo kom je er een klein beetje achter wat je geweest bent.

Waarom zijn de mensen altijd zo ontzettend nieuwsgierig naar wat ze geweest zijn? Ze weten niet eens wat ze nou zijn. Laten ze daar eerst eens mee beginnen. sorry.

x Is het oog de spiegel der ziel?

- Nee, niet van de ziel, maar eigenaardig genoeg wel van een groot gedeelte van de lichamelijke functies. Het is nl. zo dat onregelmatigheden in de lichamelijke functies over het algemeen weerkaatst worden in onregelmatigheden in de iris.

Nee, weest u blij. Als je kijkt hoe stom sommige mensen eigenlijk naar de wereld staan te gapen, dan moet je toch wel blij zijn dat hun zielen nog iets levendiger zijn, vindt u ook niet?

x Zou yoga-onderricht op scholen nuttig kunnen zijn, naast of i.p.v. gymnastiek, en in psychiatrische klinieken, waar mensen er rust door zouden kunnen vinden?

- Ja, kijk, als je dat in een psychiatrische kliniek in gaat voeren, zal het voor een aantal patienten wel goed zijn, maar als je ziet hoe de anderen er op reageren wordt het helemaal een gekkenhuis. Dus dat zou ik alleen zeer select aanbevelen.

Wat scholen betreft: er zijn een aantal yoga-oefeningen die inderdaad zouden kunnen worden ingepast in een programma van lichaams-oefeningen, maar u moet één dien niet vergeten: lichaamsbeweging en lichaamsbeheersing zijn voor het kind zeer belangrijk. De bewegingsdrang en noodzaak ligt aanmerkelijk hoger dan bij volwassenen en dus moeten bij de sport en ontwikkeling van het lichaam wel degelijk veel bewegingsmogelijkheden geboden worden. Deze bezit yoga maar in zeer beperkte mate.

Ik zou me wel voor kunnen stellen dat men bepaalde Zen-methoden voor het juist uitvoeren van sportopdrachten aan de kinderen leert. Hierdoor zouden ze meer kunnen presteren. Het zou hun belangstelling in bewegingssporten aanmerkelijk vergroten enerzijds, en anderzijds bijdragen tot een innerlijke beheersing die hen later in het leven zeker ook bijzonder te stade komt.

x In hoeverre houdt het basis-chakra verband met het geestelijk geheugen, en/of vorige levens?

Zijn deze laatste hieruit af te lezen?

- Wat zegt de beugel van de tram over de passagiers die er inzitten? Het basis-chakrum, dat is het laagste chakrum, is in feite een chakrum dat levensenergie opneemt en de veranderingen in levensenergie zodanig registreert in het geheel van de uitstraling, dat de uitstraling zich kan aanpassen aan gewijzigde energieomstandigheden in de omgeving. Dat is alles wat het doet.

Daarnaast kan het gebruikt worden, indien enkele van de hogere chakra ontwikkeld zijn, om bepaalde krachtstuwingen opwaarts te brengen. Wanneer die dan komen tot het top-chakrum, en dit is tenminste ten dele geopend, kunnen daardoor bijzondere effecten en werkingen worden verkregen. Wanneer je dit ongeschoold doet is het echter levensgevaarlijk.

x Is er bij dieren ook sprake van karma? Bepalen ze zelf het moment van sterven?

- Nee. Een dier heeft over het algemeen, in verhouding tot de mens, een kleinere geheugen-functie. Daarnaast heeft het wel een hele hoop patroon-functies. Een deel daarvan heeft de mens langzaam maar zeker verloren.

Een dier leeft eenvoudig in overeenstemming met zijn omstandigheden. Het denkt niet aan de dood, en zoekt die dus ook niet. Het probeert alleen te leven, en dat is ingebouwd. Wanneer het overgaat is dat geen gevolg van een bewust willen sterven.

Heeft een dier karma? Niet in de zin waarin mensen dit proberen uit te leggen. Karma is uiteindelijk alleen maar datgene wat je in een leven geleerd hebt, wat daardoor ook een volgende keuze voor een leven mede beïnvloedt. En dat heeft het dier wel degelijk. Een dier kan bijv. voor een ander dier grote genegenheid hebben getoond, of voor mensen bijv. - die zijn ook beesten vaak -. Dat betekent dan dat het zoekt naar een levensvorm waarin die saamhorigheid gemakkelijker beleefd en uitgedrukt kan worden, en dan zal het zeer waarschijnlijk in menselijke vorm incarneren.

Dus in die zin zou je kunnen zeggen bestaat er een karma voor dieren.

x Voor de pauze werd gezegd dat het aids-virus gemaakt is in een laboratorium. Dit is derhalve dan waarschijnlijk in de westerse wereld geweest. Hoe komt het dan dat juist in zwart Afrika aids erg veel voorkomt?

- Dat is een heel verhaal. Dat kan ik niet helemaal vertellen. We zullen maar een paar dingen aannemen. Dat laboratorium lag nou niet direct in de staat, maar toch vlak bij Californië. De besmetting is daardoor allereerst in Californië sterk geworden. Daar komen echter ontzettend veel zee-varende. Daarnaast zijn er nog al wat mensen die als ingenieur en op andere manieren in het buitenland werken, ook aanwezig, en juist derg. mensen hebben vaak weinig banden en knopen daarom zeer veel tijdelijke banden aan. En die tijdelijke banden worden nu ook aangeknoopt ergens anders.

Nu is het heel gebruikelijk in bepaalde Afrikaanse gebieden dat een blanke zich een of meer - zullen we zeggen - gekleurde dames er op nahoudt voor andere dan zuiver huiselijke doeleinden, en deze dames hebben dan natuurlijk weer hun eigen heren die daar van meegenieten, maar die te weinig van hun vrouw kunnen genieten en daarom andere vrouwen van zich laten genieten. Dan krijg je dus een stapel-effect en een sneeuwbal-effect. Juist bij derg. culturen gebeurt dat dus in veel snellere mate.

Bovendien is men er zich minder bewust van bepaalde gevaren, zodat we bijv. ook kunnen constateren dat geslachtsziekten in Afrika veel meer verbreid waren dan in Europa. In een tijd dat Europa nog bijna geen geslachtsziekte kende van grote omvang, - de tijd voor de kruistochten -, zien we dat het vooral in Noord-Afrika algemeen voorkomt. En zodra de kruisvaarders terugkomen brengen ze een cadeautje voor moeder de vrouw mee. Dus ik zou haast zeggen dat het kruis tot tranen werd bewogen.

x Hebben naar uw oordeel milieugroepen effect op werkelijke verandering? Je zou kunnen denken dat je daarmee de niet-willenden alleen maar leper maakt.

Kunnen überhaupt van bestaande systemen verwacht worden dat zij zodanig gewijzigd worden dat de wereld wel de goede kant opgaat?

- Milieugroepen e.d. groeperingen zullen over het algemeen weinig concreet tot stand brengen, maar ze kunnen hun omgeving beïnvloeden, en de omgeving beïnvloedt de politicus. Want de politicus moet gekozen worden, en als een politicus gekozen moet worden dan moet-ie dingen doen om kiezers te winnen.

Het is bijv. opvallend dat in Duitsland een aantal milieu-maatregelen ineens kon worden doorgezet nadat bleek dat de Groenen een behoorlijk percentage hadden en eindelijk eens een zetel kregen. Vanaf dat ogenblik heeft o.a. het CDU zich heel sterk beijverd om

milieu-maatregelen te nemen, want ze wilden die stemmen terug hebben.

Dáárvoor zijn milieugroepen dus goed. Ze hebben een waarschu- wingsfunctie, en kunnen de publieke mening beïnvloeden. Wanneer die beïnvloeding voldoende is, beïnvloeden ze de politici, die dan om hun eigen positie zeker te stellen een invloed vormen ten aanzien van de verontreinigers van het milieu.

x Hoe komt de visie der ODV-sprekers inzake het ontstaan der aarde, van het leven, e.d. tot stand? Zijn er entiteiten (niet noodzakelijkerwijs ex-mensen-op aarde) die dit gehele proces ge- volgd hebben, en dit nu aan ODV-sprekers kunnen doorgeven? Of gaat het bij zulke vragen om sterke helderziendheid, terug in de tijd, door u zelf (ex-mensen dus), of een leren uit de zgn. Akasha-kronieken?

- Ja, de "Akasha-kronieken", dat is ook maar een uitdrukking voor iets.

Moet je eens goed luisteren. Tijd is een zuiver persoonlijke zaak en ervaring. Bij de stof bestaat er zelfs een lichamelijke, mentale en een geestelijke tijd. Dat weten de meeste mensen niet, omdat ze gewoon op de klok kijken. Wanneer je tijdsgevoel kunt uit- schakelen dan kun je een totaal-overzicht verwerven. Dit kun je niet verwerken maar daaruit kun je willekeurig een aantal fasen lichten. De Orde doet dat dan ook, er zijn een aantal belangstel- lenden die het ontstaan enz. gevolgd hebben en die dan proberen om dat in termen, die zoveel mogelijk aansluiten bij de aardse formu- leringen en wetenschappelijke ervaring, tot uitdrukking te brengen.

Dus zo gaat het, simpel.

x Hoe vergaat het de siamese tweeling, die door heren chirurgen niet gescheiden kunnen worden op aarde, bij de aankomst dus na de overgang? Gaan ze een eigen leven leiden? Zijn het twee zielen, die elk hun weegs gaan eindelijk?

- Nou, ze blijven meestal wel bij elkaar. Dat komt omdat bij een dergelijke incarnatie het gevaar van de binding bestaat.

We hebben in feitemeestal te maken met een ééneige tweeling. Daar komt het het meeste bij voor. Dat houdt al in dat die geesten die incarneren op elkaar zijn afgestemd. En die afstemming blijft natuurlijk behouden ongeacht de gemakken en ongemakken van het siamees zijn op aarde. Ze blijven dus over het algemeen bij elkaar, maar ze zijn wel zelfstandig, ze zijn twee-eenheid.

Soms divergeren hun wegen, lopen ze wat uit elkaar. In de meeste gevallen kun je zeggen dat ze enige tijd samen blijven en in enkele gevallen hebben we zelfs versmelting geconstateerd.

x Ik wil nog wat vragen over het onderwijs, waar u net op geant- woord hebt. Heb ik goed begrepen dat u min of meer wedijver tussen de kinderen goed vindt, met betrekking tot dat er toch geen werk is in de maatschappij?

- Kijk eens, of er werk is of niet, wedijver is een van de din- gen die de mens is ingeschapen. Dat is heel begrijpelijk want een mens is een kuddedier. In de kudde bestaat altijd de neiging om een zekere pecking-order vast te stellen. In de pecking-order je opwer- ken is overal, in een roedel wolven, maar ook, net zo goed zelfs, bij reeën, die toch heel wat vrediger zijn, gaat het erom om een zekere rangorde vast te stellen. Deze naijver blijft bestaan in de maatschappij, welke vorm van maatschappij je ook krijgt, van zuiver anarchisch tot de meest rigide sociale structuur die je je voor kunt stellen. Dit element blijft spelen.

Als je de kinderen wilt voorbereiden op een leven in de maat- schappij, met of zonder werk, dan zul je ze ook met dit concur-

rentie-element moeten confronteren. Het is gewoon belangrijk voor ze dat ze weten dat je moet concurreren. Anders dan gaan ze uit van het standpunt: de maatschappij moet mij aanvaarden op mijn eigen basis en volgens mijn maatstaven, en dan wordt men in die maatschappij teleurgesteld en ontstaat een wrok tegenover die maatschappij, die bovendien dan juist heel vaak tot mislukkingen in maatschappelijk, soms ook in moreel en mentaal opzicht kan voeren.

Het jammere van de meeste theoretici is dat ze de feiten liever over het hoofd zien. Dat ze zeggen: zo zou het moeten zijn. Je hebt te maken met: zo is het. En je kunt geen instincten in de mens die gegroeid zijn in, zeg maar, in een miljoen jaren bijna, eenvoudig uitroeien door een verandering in opvoedingsmethode. Want die gehele maatschappij, die gehele mensheid, is daar op gebaseerd.

En pas als je dat gaat begrijpen, gaat het beter.

SLOTWOORD

Nou, dat was dan nog even een zeer sociaal stukje, dat niet door iedereen even zeer op prijs zal worden gesteld, neem ik aan. Want elke idealist die een ontgoocheling ten aanzien van zijn eigen idealen ervaart, vindt het meestal minder prettig.

We hebben te maken met een werkelijkheid, en die werkelijkheid is anders dan we ze graag zouden willen zien. Nu kunnen we wel redeneren dat ze aan ons ideaalbeeld zal gaan beantwoorden, wanneer we maar erg ons best doen, maar dat is niet waar. Wij zelf kunnen aan ons ideaal beantwoorden, maar we bezitten niet de mogelijkheid om alle anderen eenvoudig te dwingen binnen dat ideaal.

En daarom moeten we leren leven met hetgeen we zijn: je bent wat je bent.

Want eens ben je ontstaan
en wat je was in je ontstaan dat ben je nog steeds.
Alleen, toen wist je niet wat je nu denkt te weten
en wat je alweer vergeten bent
wanneer het ware weten in je ontwaakt.
Men denkt aan zichzelf als een gebonden geest,
die uiteindelijk de keten slaakt
en opgaat naar het grote Al.
In werkelijkheid ben je een deel van Al
dat geen keten ooit verbreekt
maar in zichzelf voortdurend leert
om meer van het ik en het zijn te weten
totdat het zelfzucht kan vergeten
en zo aanvaarden wat er leeft in werkelijkheid en Al.
Het is dan eerst dat de mens
niet mens meer, zijn God erkennen zal.
Dan pas spreekt werkelijkheid.
Maar spreekt de mens nog met zijn leer:
't is stof, geblazen door de wind van tijd.
Niet meer.

Mag is het daarbij laten? Vrienden, hartelijk dank voor uw aandacht, en als u het een beetje pessimistisch vindt, moet u ook maar zo denken: ik ben die ik ben, en als ik dat nou maar zo volkomen en zo juist mogelijk ben, ben ik in ieder geval iets. Maar als ik probeer wat anders te zijn, ben ik helemaal niets.

Goedenavond.

:--:~:

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions and activities. It emphasizes that this is essential for ensuring transparency and accountability in the organization's operations.

2. The second part of the document outlines the various methods and tools used to collect and analyze data. It highlights the need for consistent and reliable data collection processes to support informed decision-making.

3. The third part of the document focuses on the role of technology in modern data management. It discusses how advanced software solutions can streamline data collection, storage, and analysis, thereby improving efficiency and accuracy.

4. The fourth part of the document addresses the challenges associated with data security and privacy. It stresses the importance of implementing robust security measures to protect sensitive information from unauthorized access and breaches.

5. The fifth part of the document explores the ethical implications of data collection and analysis. It discusses the need for transparency in data handling practices and the importance of obtaining informed consent from individuals whose data is being collected.

6. The sixth part of the document provides a summary of the key findings and recommendations. It reiterates the importance of a data-driven approach and offers practical advice on how to implement these principles effectively within an organization.